

KARTA PRZEDMIOTU/SYLABUS

Wydział	Wydział Przyrodniczo-Techniczny				
Kierunek studiów	lekarski				
Jednostka organizacyjna prowadząca kierunek	Instytut Medycyny				
Poziom kształcenia	Jednolite studia magisterskie				
Forma studiów	Studia stacjonarne/studia niestacjonarne				
Profil kształcenia	Ogólnoakademicki				
Jednostka organizacyjna prowadząca przedmiot	Instytut Polonistyki i Kulturoznawstwa				
Moduł / Przedmiot	Behawioralne i społeczne uwarunkowania zdrowia				
Przedmiot wyodrębniony w module	Historia medycyny				
Język kształcenia	polski				
Status modułu / przedmiotu	Obowiązkowy				
Cykl realizacji przedmiotu	Semestr studiów: III				
Kod przedmiotu	11.LEK.D6.3.29				
Koordinator modułu / przedmiotu	dr Mateusz Szubert				
Nauczyciel akademicki odpowiedzialny za przedmiot	dr Mateusz Szubert				
Wymiar zajęć					
Zajęcia zorganizowane określone planem studiów, w tym:	Ogółem	Forma zajęć			
		Wykłady	Seminaria	Ćwiczenia / Laboratoria	Zajęcia praktyczne
	24	9	15		
Semestr: 3	24	9	15		
Bilans nakładu pracy studenta ogółem					
Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta		Praca własna studenta		Zajęcia o charakterze praktycznym	
Forma zajęć	Wymiar zajęć	Forma zajęć	Wymiar zajęć	Forma zajęć	Wymiar zajęć
Udział w zajęciach wynikających z planu studiów	24	Bieżące przygotowanie do zajęć		Udział w zajęciach praktycznych wynikających z planu studiów	
Konsultacje		Przygotowanie do egzaminu	6	Przygotowanie do zajęć praktycznych	
Obecność na zaliczeniu przedmiotu		Przygotowanie do zaliczenia przedmiotu		Przygotowanie eseju / projektu /	

				autoprezentacji / raportu	
Razem	24	Razem	6	Razem	30
Punkty ECTS ogółem					
RAZEM	w tym z tytułu:				
	zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta	pracy własnej studenta	nakładu pracy studenta związanego z zajęciami o charakterze praktycznym		
1	0,8	0,2			
Wymagania wstępne i /lub wprowadzające treści kształcenia					
Brak wymagań wstępnych – kurs ma charakter wprowadzający					
Cele i efekty kształcenia					
Powiązanie modułu/przedmiotu z kierunkowymi efektami kształcenia	kierunkowe efekty kształcenia				
	Opis kierunkowych efektów kształcenia				Oznaczenie odpowiedniości
	D.W17. zna historię początków medycyny, medycynę ludów pierwotnych oraz najdawniejszych cywilizacji, a także charakterystyczne cechy medycyny średniowiecznej;				+++
	D.W18. zna cechy medycyny nowożytnej i jej najważniejsze odkrycia;				+++
	D.W19. zna proces kształtowania się nowych dyscyplin medycznych oraz osiągnięcia czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej;				+++
	D.U17. krytycznie analizuje piśmiennictwo medyczne, w tym w języku angielskim, oraz wyciąga wnioski w oparciu o dostępą literaturę;				+
Cele kształcenia w ramach modułu / przedmiotu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zdobycie podstawowej wiedzy z zakresu historii medycyny. 2. Ukazanie rozwoju myśli medycznej na przestrzeni dziejów – ewolucja postępu wiedzy medycznej od prehistorii do XXI wieku. 3. Wskazanie kluczowych teorii i spekulacji dotyczących zdrowia i choroby na tle wydarzeń historycznokulturowych. 4. Zapoznanie z dziejami kształtowania się nowych dyscyplin medycznych. 				
	Efekty przedmiotowe			Odniesienie do efektów kierunkowych	
	EK – 1 potrafi sformułować wnioski dotyczące dawnego stanu wiedzy na temat społecznego wymiaru zdrowia i choroby;			D.W17	
	EK – 2 zna historię początków medycyny, jej genezę i drogę rozwojową; umie przedstawić wiodące koncepcje nowożytnej medycyny i jej najważniejsze odkrycia;			D.W17 D.W18	
	EK – 3 rozumie dynamikę i ewolucję postępu wiedzy medycznej; rozumie rangę osiągnięć dawniej medycyny (polskiej i światowej);			D.W19 D.W18	
	EK – 4 różnicuje fakty naukowe od pseudowiedzy, krytycznie analizuje dawne i współczesne piśmiennictwo naukowe;			D.U17	
	EK - 5 ma wiedzę w zakresie najważniejszych			D.W18	

	osiągnięć czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej.	
Metody i narzędzia dydaktyczne kształcenia		
Wykłady	Wykład zintegrowany (informacyjno-problemowy) wsparty prezentacją multimedialną z wykorzystaniem metody aktywizującej studentów.	
Seminaria	Zajęcia audytoryjne – analiza tekstów połączona z dyskusją kierowaną (feedback), praca w grupach, rozwiązywanie zadań i casusów; prelekcje wsparte prezentacją multimedialną.	
Treści programowe kształcenia		
Wymiar zajęć		Zakres treści programowych
Forma	Liczba godzin	
Semestr		III
Wykłady	3	Jakie korzyści przynosi studiowanie historii medycyny? Dawne koncepcje zdrowia i choroby, normy i patologii. Źródła medycyny. Medycyna a magia i religia. Medycyna ludowa – gusła i zabobony czy metody lecznicze?
	3	Nieludzka” medycyna – ciemne karty w dziejach medycyny. Choroby sławnych ludzi.
	3	AIDS – epidemia znaczeń. Typologia postaw wobec dżumy XX wieku. Patografie i narracje medyczne.
Seminaria	3	Początki kształtowania się zawodu lekarza. Medycyna i lekarze Mezopotamii, Egiptu, starożytnych Indii i Chin. Zdrowie i choroba w starożytnej Grecji i w starożytnym Rzymie. Hipokrates i jego szkoła. Anatomia i fizjologia Galena. Chrześcijaństwo i medycyna. Średniowieczne pojmowanie choroby. Psychozy średniowieczne. Medycyna arabska.
	3	Początki szpitalnictwa. Od leprozorium do hospicjum. Narodziny kliniki. Dzieje szaleństwa. Psychiatria i antypsychiatria. Początki neurofarmakologii.
	3	Wiek sekcjonowania – narodziny nowoczesnej medycyny. Stulecie patologów i nowe spojrzenie na ludzkie ciało. Początki specjalizacji medycznych. Dawne epidemie. Trąd, dżuma, syfilis. Choroby zakaźne i walka z nimi. Epidemie XIX i XX wieku. Mitologie chorób. Medycyna a sztuka.
	3	Narodziny mikrobiologii. Rewolucja higieniczna. Początki aseptyki i anestezji. Rewolucja biotechnologiczna i medykalizacja życia społecznego.
	3	Wielkie legendy polskiej medycyny. Podsumowanie materiału. Prezentacje zaliczeniowe.
Sekwencja zajęć		W1-W3 S1-S5 <i>(Informacja na potrzeby harmonogramu zajęć)</i>
Ocenianie i zaliczanie		
Metody weryfikacji efektów kształcenia i kryteria oceny	<p>Metody weryfikacji efektów kształcenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> Aktywne uczestnictwo w zajęciach, potwierdzające znajomość analizowanych lektur Egzamin <p>Kryteria oceny:</p> <p>5,0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 91-100%</p> <p>4,5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 81-90%</p> <p>4,0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 71-80%</p> <p>3,5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 61-70%</p> <p>3,0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 51-60%</p> <p>2,0 – zakładane efekty kształcenia nie zostały uzyskane. Wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 51%.</p>	

Sposoby i kryteria weryfikacji i oceny uzyskania przez studentów założonych efektów kształcenia	EK – 1 – ocena zaliczeniowa uzyskana z zajęć seminaryjnych EK – 2 – ocena uzyskana z egzaminu EK – 3 – ocena uzyskana z egzaminu EK – 4 – ocena zaliczeniowa, sprawdzająca umiejętność krytycznej interpretacji tekstów źródłowych EK – 5 – ocena uzyskana z egzaminu
Zasady dopuszczenia do zaliczenia przedmiotu	Wykłady kończą się egzaminem. Seminaria student zalicza na podstawie obecności na zajęciach – dopuszcza się możliwość nieobecności na jednych zajęciach.
Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Zaliczenie przedmiotu przeprowadzone zostanie w formie: Egzamin w formie testu lub obrony prezentacji Ocena zaliczeniowa z seminarium uzyskana z: 1. obecności i aktywności na zajęciach
Wykaz literatury obowiązującej do zaliczenia przedmiotu	
Literatura podstawowa	Brzeziński T. (red.), <i>Historia medycyny</i> , Warszawa 2014 [lub inne wydanie]. Friedman M., Friedland G. W., <i>Krótką historią medycyny</i> , Warszawa 2017. Gajda Z., <i>Do historii medycyny wprowadzenie</i> , Kraków 2011. Vigarello G., <i>Historia zdrowia i choroby. Od średniowiecza do współczesności</i> , Warszawa 1997.
Literatura uzupełniająca	Kiple K.F. (red.), <i>Wielkie epidemie w dziejach ludzkości</i> , Poznań 2002. Mukherjee S., <i>Cesarz wszech chorób. Biografia raka</i> , Wołowiec 2013. Noszczyk W. (red.), <i>Dzieje medycyny w Polsce</i> , t. 1-2, Warszawa 2015. Ruffié J., Sournia J.Ch., <i>Historia epidemii. Od dżumy do AIDS</i> , Warszawa 1996. . Szczeklik A., <i>Katharsis. O uzdrowicielskiej mocy natury i sztuki</i> , Kraków 2006. Szczeklik A., <i>Kore. O chorych, chorobach i poszukiwaniu duszy medycyny</i> , Kraków 2007. Thorwald J., <i>Męska plaga: seks, pożądanie i kłopoty z prostatą</i> , Kraków 2011. Thorwald J., <i>Stulecie chirurgów</i> , Kraków 2010. Thorwald J., <i>Triumf chirurgów</i> , Kraków 2009. Vigarello G., <i>Czystość i brud. Higiena ciała od średniowiecza do XX wieku</i> , Warszawa 1996.
Prawa autorskie	
Autor sylabusu	dr Mateusz Szubert
Prawa autorskie	Uniwersytet Opolski